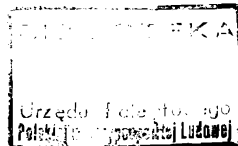

URZĄD PATENTOWY

13286 17/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 8643.

Kl. 80 a 10.

Rudolf Navet
(Tubize, Belgja).

Tłok prasowy do wyrobu cegieł, dachówek i podobnych przedmiotów.

Zgłoszono 22 lutego 1924 r.

Udzielono 29 marca 1928 r.

Pierwszeństwo: 23 sierpnia 1923 r. (Belgja).

W prasach do wyrobu cegieł, dachówek, płyt i podobnych przedmiotów tłok porusza się w górę pod działaniem wahacza, przy czem ruch ten powinien być dokładnie pionowy; dobre działanie maszyny i dokładny kształt stłaczanych przedmiotów uzyskuje się tylko wtedy, jeżeli niema żadnej przestrzeni wolnej między ściankami formy lub form nieruchomych a częściami formy połączonemi z tłokiem.

W opisanym układzie działanie wahacza przenosi się bezpośrednio na tłok, co powoduje szybkie zużywanie się tłoka lub wahacza w punkcie ich zetknięcia, wywołane tarcie między nim a tłokiem. To tarcie powoduje też znaczne zmniejszenie siły przesuwu tłoka, to znaczy zmniejszenie się wydajności; zużycie części łączących tłok

z wahaczem zmienia również skok tłoka przy wyrobie przedmiotów tej samej grubości, mianowicie skok ten zwiększa się, co pociąga za sobą konieczność przebywania dłuższej drogi przez wahacz i części, które go uruchamiają.

Wynalazek niniejszy obejmuje również urządzenie, którego celem jest jak największe zmniejszenie wspomnianego zużycia i części łączących skoki z wahaczem i umożliwienie łatwego i szybkiego wyrównywania tego zużycia bez konieczności naprawy wahacza lub tłoka. Cel ten osiągnięto wstawieniem między wahacz i tłok szeregu wałków lub klocków swobodnie się obracających tak, że spoczywająca na nich płyta tworzy wózek, którego przesunięcia podłużne odpowiadają dokładnie długości pozio-

meo rzutu przesunąć tego punktu wahacza, który leży w pionowej osi tłoka. Z chwilą, gdy zaczyna się ruch wahacza, płyta ta otrzymuje ruch pionowy i podłużny, wraca do pierwotnego położenia samoczynnie, gdy wahacz się obniża. Urządzenie to umożliwia oprócz tego zastosowanie prześwitu, przez co prowadzenie tłoka może być więcej podatne.

Zastosowanie większej ilości wałków lub klocków obrotowych i mogących wykonywać małe przesunięcia zmniejsza znacznie zużycie i wyklucza zacinać się tłoka; oprócz tego zużycie ogranicza się tylko na płytę leżącą na wałkach (i wykonaną z metalu miększego niż tłok) tak, że wymiana jej usuwa się zużycie.

Na rysunku 1 oznacza trzon tłoka, zaopatrzonego w dwa pionowe pręty wodzące 2, które ślizgają się w pochwach 3, przymocowanych do kadłuba maszyny, 4 oznacza wahacz otrzymujący ruch w dowolny sposób i wahający się na stałym czopie 5. W przedstawionym przykładzie wahacz wchodzi pod trzon tłoka pomiędzy prętami 2.

W swojej górnej części wahacz posiada pod tłokiem dwie małe nasady 6—6, pomiędzy którymi znajdują się wałki lub klocki 7. Odstęp między nasadami 6 jest wypełniony temi wałkami tak, że powstają między nimi odstępy nieprzekraczające kilku milimetrów.

Na tych wałkach spoczywa płyta metalowa 8 z materiału miększego od materiału wałków, wahacza i tłoka 1, tak, że wszelkie zużycie objawia się na tej płycie. Dwie nasady lub dwie płyty 9 są umocowane na brzegach płyty 8, aby ją utrzymać zawsze ponad nasadami 6. W ten sposób powstaje jakby skrzynka niehermetyczna, której nakrywa czyli płyta 8 musi być podłużnie przesuwana na wałkach o średnicy 20 — 40 mm i na drodze dokładnie równej długości pionowego rzutu krzywej jaką opisują wszystkie punkty wahacza, położone w pionowej osi tłoka.

10 jest to dźwignia przesuwająca płytę 8, wahająca się około punktu 11 i wprowadzana w ruch w dowolny sposób. Dźwignia 10 jest zaopatrzona w pręt 12 sztywnie z nią połączony, a przechodzący np. przez otwór 13 wykonany w wahaczu; pręt ten tworzy z dźwignią 10 taki kąt, że gdy tłok znajduje się na końcu swego skoku tłoczenia, to pręt 11 znajduje się przy krawędzi płyty 8.

Gdy wahacz podnosi się w celu wywarcia nacisku, to płyta 8 podnosi się z nim razem, lecz równocześnie wykonywa też podłużny przesuw na wałkach pod tłokiem; następnie tłok zabiera dźwignię 10 w górę, a pręt 12 przesuwa płytę 8 do jej pierwotnego położenia, które ona zachowuje aż do chwili ponownego wznoszenia się wahacza.

Przesuwanie płyty do pierwotnego położenia możnaby oczywiście uskutecznić w jakikolwiek inny sposób, np. zapomocą sprężyny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Tłok prasowy do wyrobu cegieł, dachówek i podobnych przedmiotów, znamieny tem, że pomiędzy wahaczem prasy a trzonem tłoka znajduje się układ wałków lub klocków ślizgowych, obracających się swobodnie i z pewnym prześwitem między dwiema nasadami, umocowanymi na wahaczu, przyczem na tych wałkach spoczywa płyta, zrobiona z metalu miększego niż wałki, tłok i wahacz i nieco większa od odstępu nasad, umocowanych na wahaczu.

2. Tłok według zastrz. 1, znamieny tem, że powrót płyty do jej pierwotnego położenia odbywa się w czasie lub po cofnięciu się tłoka zapomocą dźwigni, pręta, sprężyny lub innego odpowiedniego urządzenia.

R u d o l f N a v e t.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

